

Onze situatie.

Voor onze zoon met Down Syndroom zijn we sinds vorig voorjaar op zoek naar een reguliere basisschool bij ons in buurt. We zijn nu een jaar en vier scholen verder maar nog steeds is er geen duidelijkheid. Marcell werd in november 4 jaar.

Onze jongen gaat twee ochtenden per week naar de peuterspeelzaal. Hij heeft plezier in het aanleren van nieuwe vaardigheden en het oefenen in spelen met andere kinderen. Marcell praat nog niet maar kan heel goed communiceren. Praten met je handen is door iedereen op de peuterspeelzaal goed opgepakt.

Maar nu de basisschool. Omdat destijds de keuze voor de bewuste peuterspeelzaal heel eenvoudig is gegaan is het bijna niet te begrijpen dat de zoektocht naar een basisschool zo'n onaangename ervaring is geworden. Marcell is geweigerd. Nu we bezig zijn met school nr. 4 is duidelijk dat de voorwaarden die we destijds zelf stelden aan een school, n.l. hij moet echt welkom zijn, voor deze scholen een bijna niet te nemen stap is. Inmiddels praten we over een mogelijke plaatsing. Een proefplaatsing. Niet van een jaar maar van enkele maanden. De bewuste school wil ons als ouders hiervoor een contract laten ondertekenen. Het geeft aan hoe weinig vanzelfsprekend deze school de plaatsing van ons kind ziet. De plannen van deze regering om financiële middelen terug te draaien zijn voor hun een belangrijke reden om zich hierin gereserveerd op te stellen. Ons kind heeft begeleiding nodig maar ook een plek waar hij kan leren en zich kan spiegelen aan veel goede voorbeelden. Het mag toch niet zo zijn dat hij zijn moeizaam bevochten plek op de basisschool uiteindelijk moet opgeven door halvering van het rugzakje in groep 3. Iedereen heeft recht op onderwijs. Marcell wil graag leren. Wij willen graag dat Marcell leert. Leren is nodig om zich uiteindelijk te redden in een inclusieve maatschappij.

Hans en Linda Sandink